

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
1 óra 60 fillér.
3 óra . . . 1.80 fill.
Vidéken:
óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 13. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bejelentett öngyilkosság. — Megugrott fegyenczek.

Szabadka ostroma.

Az engedelmes magyar „közvélemény“ ismét háborog. Ugyan miért? Szabadka városa köz-és magán igazgatását megvizsgáltatta a belügyminiszter és az alkalommal azt tapasztalták, hogy a szabadkai kis királyok sem különbek mint egyebütt. Csodálatos egy chameleon ez az ugynevezett magyar közvélemény. Ha valaki elrikkant egy szép, hazafiságtól émelygő frázist, könybe lábadnak a szemei. Beszélj a nyomorról, a kivándorlásról, meg hasad a szive, beszélj korrupcióról, akkor háborog. Pedig tudja, hogy a frázis mögött nem rejtőzik komoly tartalom, tudja, hogy akik aszatócsot piszkálják, mert tetscheni vaját árul, a viláért sem tennének fejökre magyar kalapot, pedig tudja, hogy ezen ország bármely municipiumát böki meg, mindig feléje tódul a korrupció szaga.

Bocsássanak meg a tisztelt municipumok. Ők nem tehetnek a korrupcióról. Minek is tennének, mikor ők az alkotmány védbástyái. Soha találóbb elnevezésére nem akadhattak volna. A municipális rendszer csakugyan a régi rendi alkotmány védbástyája — a régi rendszernek annak minden bűnével, de érényeinélkül. Azon befolyást, azon kizárólagosságot, melyet régenten az alkotmány adta joguknál fogva a megyei nemesség, vagy a városi urak gyakoroltak ma a korrupció jogánál fogva gyakorolják azon megyei klikkek, melyek a nemesség helyébe léptek, tehát a régi rendek jogutódai. Így maradt meg a rendi alkotmány, dacára annak, hogy az újabb parlamenti alkotmányunk lépett a régi helyébe.

A megyék és városokon át ebbe az alkotmányba becsempészték mindazt, ami annak az országnak fejlődését megakadályozta — első sorban pedig azon alkotmányos jogát az uralkodó osztályoknak a saját jogaikat tenni az ország, a saját érdekeket az ország érdekei helyébe. Ezt hívják mindazok a kik a megyében, a megye által jól érzik magukat és szörnyű hazafiúi dühbe jutnak, ha az alkotmány eme védbástyáinak észszerű közigazgatást óhajt valamely kormány adni.

Természetes ezen düh, mert megszűnnék minden megye egy-egy külön ország lenni, hol egy pár korrupciós gentry korlátlanul és felelőség nélkül uralkodik és akkor igazán nem tudná megmondani ember ezen a földön, hogy mire jó a gentry. Ma még van terrénuma, ahol pöffeszkedhetik — és ha végig nézünk ezen az országon, azt fogjuk találni, hogy a pöffeszkedés itt olyan jogezim, mely mindent pótol, még az igazságot is.

Ennek az állapotnak természetes folyamánya a korrupció és pedig több oldalról, de legalább két oldalról korrumpálnak minden megyét — azokéról, kik már felosztották a konczot maguk között és azokéról, kik kinnrekedtek. Minél nagyobb biztonságban érzik amazok magukat, annál inkább korrumpálnak emezek és megfordítva.

Ez azonban az emberi gyarló természetben rejlik, mert hiszen nekünk nem kell azt különösen megmondani, hogy a tisztelt gentry is alá van vetve az emberi gyarlóság törvényeinek. Benmaradni! az a jelszó, akár mibe is kerül. Az a kiéhezett, tönkre ment gentry nem hagyhatja egyetlen hajlé-

kát, a vármegyét, ahol munka nélkül uralkodhatik párbajozhat és pláne adminisztrálva meg szónokolhat is.

A gentrynek kapaszkodását nem csodáljuk, mit tegyen ezen részben tehetetlen, részben tunya osztály, melynek azonban a legújabb időben suggerálták, elég ügyesen, hogy nélkülök a haza tönkre megy. De azt a kormányt még kell vesszőzni amely mindennek tudatában port hint az ország szemébe és egyes apró, jelentéktelen változásokat az ügymenetben nagy reformok gyanánt kürtöli világgá. Azonban szükségök van a kormányoknak erre a korrupciós tömegre, mert hisz ők képviselik a közvéleményt ők választják a „nép“ képviselőit, ezeket nem lehet, nem szabad bántani. Reformokat nem akarnak, hát kell a megyék és városok korrupcióját akarani. Ebből pedig bőven kijutott és ki fog még jutni bővebben is, mert a Széll-féle irtózatossá két színű rendszer mellett ezek a megyei nagyságok, tönkrement lustálkodó becsület-lovagok valamennyien azt hiszik, hogy ők ennek a szerencsétlen országnak a támaszai — lévén ők a sokat dédelgetett „középosztály“, — már pedig ennek az osztálynak szabad lopnia, mert az országot istápolja, a midőn magán segít, az osztály fenntartási ösztön itt rögtön átváltozik országfenntartói ösztönné és ez ellen nincs appellata. — Hiába háborog a tunya közvélemény, hiába teteti a borzongást — az egész szabadkai esetben az a legcsunyább dolog, hogy rájöttek éden erre, mert hiszen akárhol rájöhettek volna, ha ott is ellenséges pártok volnának, a kik egymást leleplezik.

Dr. F. S.

Bartha Miklós és a szemétirodalom.

Az „Ujszázad“ czimű fővárosi lap az alábbi hirt közli a Bartha Miklós kirohanása alkalmából melyet mi érdekességénél fogva közreadunk:

„A sajtó bírái. A sajtót bírálgatják azok az agrárantiszemita lapok, melyek abból élősködnek, hogy az agrár arisztokraták trágyás csizmáit fényesre puczolják. A szocialisták sajtóján kezdtek a bírálgatást s a krajczáros lapon folytatták. A szocialisták lapjában kifogásolják a hangot, kifogásolják, hogy jelzőinek megválogatásában nem finnyás. Igaz. De hát mi jogon bíraskodnak a sajtó kasznárjai, kiknek a főurak ép úgy kiadják parancsban hogy mit írjanak, mint a hogyan a kasznároknak megparancsolják, hogy hol szántsanak, hol trágyázzanak. Hát nem ők, a sajtó kasznárjai honosították meg ezt a hangot? Nem ők ordítottak a legpiszkosab szájjal, ha politikai és felekezeti ellenfeleiket akarták megugatni? Mem ők kezdtették meg azt, hogy kiméretlenül támadták a férfit felesége miatt? Hát van-e magyarsajtó multjában undokabb fekély mint az a hirlapi harez, melyet az agrár-antiszemita főurak és kasznárjaik folytattak Bánffy ellen? Nős, mutassanak a szocialista sajtóban egyetlen olyan sort, mely az asszony szoknyájába kapaszkodik, hogy ebből a szoknyából varrja meg a férfi halotti leplét. A mi a krajczáros lapokat illeti, ezekről el kell ismernünk azt, hogy nem állanak magas színvonalon. De hát mit tegyen a nép alsó rétege egy magas színvonalon álló ujsággal? A magyar politikai pártok képviselői elbutították a népet, ahelyett hogy fentarva velük az állandó érintkezést, tanították, felvilágosították volna. Ennek az elbutított tömegnek szerkeszsenek magas színvonalon álló lapot? A mit a pártok politikusai évtizedeken át megromtottak, azt most egy csapásra hozzák helyre a lapok? De ha már felhagyott tartatják, hogy ez a sajtó mire tanítja a népet, nézzék meg a néppárt sajtóját, mely a vallás örve alatt a leghajmeresztőbb hülyeségeket találja fel a népnek. Ezeket a bornirtságokat olvasva azt kell kérdeni, hogy szimulálják e az urak a hülyeséget, vagy csak-

ugyan olyan félkegyelműek, a milyenek a lapokban mutatkoznak. Mert ha szimulálják, akkor gonosz számítók, de ha csakugyan félkegyelműek, akkor számalomra méltók ők is, meg olvasóik is, a kik odajutottak, hogy korlátoltságukban templomnak nézik azt a lapot, mely a felekezeti gyűlöletnek, a képmutató reakciónak szeméttelrakódó csürje."

Az iparkiallítás ügye.

Kolozsvár, aug. 13.

Többször megemlékeztünk, és mi magánk is élénk érdeklődéssel viseltettünk azon dicséretes mozgalomról, hogy Kolozsváron, a Mátyás király szobra leleplezésével kapcsolatosan egy általános iparkiallítás rendezessék.

A mozgalom élén a czélért lelkesülő férfiak állnak, mindent elkövetnek, hogy fáradságot nem ismerő munkásságukat és tevékenységüket siker koronázza.

Sajnos azonban, hogy az ipartestületi beléletben lezajlott változások folytán maga az iparosság is két pártra szakadván, csupán a pártoskodás szempontjából egyik párt, és pedig a szellemi és anyagi erőben előnyben lévő negligálja, sőt egyenesen ellene működik a szépen megindult mozgalomnak.

Ennek tudjuk be az ipar és kereskedelmi kamara, az iparosegylet állásfoglalását is, úgy szintén a városét. Mindhárom megtagadta nem csak az anyagi, de sőt az erkölcsi támogatást is.

Mi az anyagról nem beszélünk, mert nem tudjuk, sem egyik, sem másik testület pénzügyeit, de nem hallgathatjuk el azt a nagymérvű indolenciát, a melylyel a kamara és iparosegylet viseltetik a kiállítás rendezésével szemben.

Mert mondjuk, legyen e kiállítás közepes jellegű, még akkor sem lett volna szabad a kamarának és iparosegyletnek megtagadnia azt, a mi semmi áldozatába nem került volna és felétlen kötelessége volt a védnökség elfogadása.

A kamarának ugyanis, mint ilyennek hivatásos kötelessége minden ipari és kereskedelmi mozgalmat támogatni, szakerővel segítségére sietni, és minden irányban pártfogolni.

Az iparos egyletnek pedig, a melyet iparosok teremtettek, iparosok tartanak fenn és iparosok a tagjai, a vezetői, feltétlenül erkölcsi kötelessége saját véreinek a hasznára szolgálni, mert hiszen talán ezért alakult?

Ugy tudjuk, hogy a kiállítás rendező-bizottsága e hó 15-ikét jelölte ki a jelentkezés záronapjául. Ekkor, ha elegendő számban összegyűl a kiállítás rendezéséhez szükségelt erő, ugy a munkát tovább folytatják, ha pedig nem, akkor leveszik a napirendről.

Mielőtt tehát e felett határozának és tényleg szégyenére a kolozsvári iparosságnak lehetetlen lenne a kiállítás rendezése, felhívjuk az iparosságot sa-

ját jól fel fogott érdekében, gondolkozzanak egy kissé még, és csatlakozzanak a mozgalomhoz, mert bizony olyan alkalom soha nem fog kinálkozni produktumaik bemutatására, mint éppen a szobor leleplezésével tartandó ünnepeken.

A kamarát és iparegyletet felhívjuk, hogy erkölcsi támogatását, ha a kiállítók kellő számban jelentkeznek, ne tagadja meg, de kötelességszerűen buzdítsa, lelkesítse a czéljában szép, hasznos, és dicséretes mozgalmat.

Ezt elvárja miadnyájtól a saját érdeke, és a város közönsege.

Árviz-pusztítások.

Kolozsvár, aug. 13.

Gazdaközönségünk még ki sem heverte a május és június havi árvizpusztítások következményeit s máris veszedelemről értesül lapunk. Nem a mi megyénk termését fenyegeti ezáltal egy újabb csapás — bár nincs kizárva, hogy a gyakori esőzések, melyek csalhatatlan hirmondói az árvizveszedelmeknek Kolozsvármegye gazdáira is kinos meglepetést tartogatnak — hanem a marosmentén jutott tönkre megint néhány gazda, kiknek kukorica-vetéseit a szoros értelmében leverte lábáról a Maros szennyves vize.

Bogát és az ezzel szomszédos községek nagyobb része viz alatt áll. Az elmúlt napi esőzések megdagasztották a Maros medrét, mely vasárnap éjjel *kiöntött és mintegy 14,000 katasztrális holdnyi területen letörte a kukoriczát.*

A kár eddig kiszámíthatatlan, mert a mederszéltségben mind több és több pusztításról adnak hírt. A vetések viz alatt állanak. A lakosság a legnagyobb kétségbeeséssel néz a sorsa elé.

Tömeges öngyilkosságok.

Kolozsvár, aug. 13.

Valamikor még csak nem is gondolt az emberiség arra, hogy lesz idő, mikor önkézzel fogja siettetni halálát. A tiszta erkölcsiség világában volt honos ez a puritán gondolkodás, de ma, mikor a bűnök legundorítóbb nemétől sem riadunk vissza, csak hogy pillanatnyi vágyunkat kielégítsük, bizony nem borzadunk, ha élénk tárja valaki az öngyilkosságok statisztikáját. — Hogy miért dühöng oly nagy mérvben ez a pusztító mánia, ennek okát szoros kapcsolatban a bűnügyi nyomozatokkal és elválaszthatatlan viszonyban nehez megélhetési feltételeinkkel szükséges keresnünk.

Nélkülöz valamelyik embertársunk. Hiányzó javait egyébként nem, csak bűnös uton szerezhethi meg magának. Némelyik elég lelki-erővel rendelkezik, hogy beszenyyezze kezét, s csak akkor keressen menedé-

ket a halálban, ha büne kitűdök — némelyik már a határon innen golyóit röpít agyába, csak hogy becsületben hunyja le szemét. Ezzel a dühöngő vésszel szemben — mely épp oly irtózatkeltség, mint a döghalál — tanácstalan az állam és társadalom egyaránt. Bár mindkettőnek módjában vannak a segítő eszközök, nem sietnek a mentési munkálatokra. Miért is? hiszen annyian vagyunk, hogy csak jót tesz az öngyilkosság.

Tegnap három fekete pecsétes levelet hozott a posta szerkesztőségünknek. Három-három sorban számolnak be csak mondanivalójukkal, de e rövid jelenetéből egy nyomorúsággal átfutott egész életet olvashat ki a lélekbuvár és reprodukálhatná az értesítést úgy, hogy láz futná be, a lelkifurdalás pirja azoknak arczaik, akik nem sietnek embertársaikat megmenteni a szörnyűvégtől.

M.-Lonából kelt az egyik levél. Ez a legrövidebb és szárazon mondja, hogy Nagy Ambrus gazdaember tegnap öngyilkossá lett. Nagynak váltói voltak, egy havi lejáratall. Terméséből vélte fedezhetni a költségeket, de vétését elverte a jég és így árverést rendeltek el javai ellen. Nagy Ambrus nem várta a pillanatot, mikor a végzet koldulásra kényszeríti — vadászfegyverével szíven lötte magát és azonnal meghalt.

Egy jóra való, fiatal ember a másik. O.—n volt segédjegyző. Az éjszakai élet penészvirággá növelte. Penészvirággá, aki költekezni, mulatni szeret. Ehez pénz kell. Surányi Armánd segédjegyzőnek pedig éppen ez nem volt, de mulatni akart minden áron. Kirabolta tehát a község kasszáját. Mikor leakarták tartóztatni, az egybegyűlt kiváncsiak és a csendőrök előtt úgy végezte ki magát, mint a magyar-lónai Nagy Ambrus...

A harmadik öngyilkos — kiről tudósítónk beszámol — Lázár Menyhért hidegkuti kereskedő. Tözsdespekulációi révén csődbe jutott. Vagyonát fedezendő aztán váltóhamisításra adta fejét, amely életébe került. Megtudták bűnös manipulációját, de Lázár, midőn megtudta, hogy a hatóság emberei keresik, a ház egyik gerendájára felakasztotta magát. Önmaga szerzett igazságot, amely enyhébb a törvényénél...

Kávéházi erkölcsök.

— Reggeli levél. —

Kolozsvár, aug. 13.

A nagy, kristályüveges kávéházak dohos levegőjében, hol a népvándorlás jelenségei ujulnak föl a szemlélő előtt, képviselve látjuk a társadalom minden rétegét. A kaftános zsidótól kezdve a szerény „eziceszbeiszeres“-ig, a kopottas öltözékű nyárspolgártól fölfelé, a tiszta mangettes, élesre vasalt nadrágos arisztokratáig zsi bongnak a szennyves falak között, melyre ujnyi vastagságban tapadt már a különböző minőségű szivarok és cigarették füstje.

És ki hiúná, hogy e káprázatos néptengernek fludiurnai mégis egy pontban folynak össze a jellemet illetőleg?

Hiszzen a mai világban, mikor ki-kit külsejü után itélünk meg, mikor a régi sarkigazságot: „madarat tolláról, embert barátjáról“ akként módosítottuk, hogy a „barát“ helyébe a ruhát töltek; mikor az extravagáns raglan dominál a következtetésben a józan, észszerű logika helyett — annak van becsülete, aki szép ruhát hord és szerényebb öltözékű embertársunk csak a kávéházi kerekasztal mellett egyenrangú a kutyabőrös nemesnél, míg künn az uteza zsvájában elvész, eltűnik bár jellemét tisztábban tükrözik vissza szeméi a kilencz águ korona gyémántjainál.

És mégis úgy van, szeretett felebarátaim, hogy ott, a márvány lapok világában összeforrik, becsületesen a becsületessel. A kártya szobák misztikus fényében ott tolong mágnás és napszámos, a legnagyobb egyetértéssel játsza a kártonlapokat és lesve a szerencsét.

Hány meg hány élősdije a társadalomnak ölti föl ünneplő ruháját és hány ismeretlen mágnásficsur öltözik hétköznapi mezbe, hogy megszólás nélkül leereszkedjék a hétköznapi emberek közé. Nem mintha a kávéházi erkölcsök szigorú kritikájától félne, de mert el akarja kerülni eltávozása pillanatában a kíváncsiak gyanus tekintetét. A nyárspolgár? szembenéz ezzel a pillantással és boldog, ha a kutyabőrös oldalán figyelheti a különbséget, mely közte és a mágnás öltözéke között észlelhető.

És éppen e két ellentétes típus összetalálkozása konstruálta meg a kávéházi-erkölcsök katechizmusát. Az egyik lefelé elpalástolt és elsimított gög, a másik magosabbra és magasabbra törő kapaszkodás — a kettő együtt, ott a kerek márványasztalok közelében pedig a kávéházi erkölcs megteremtői.

Ahol ilyenek a princzimok ott — nagyon természetes — nem lehet tisztább a becsület fogalma sem. Van azért becsületük a kávéházi típusoknak. Nagy ambícióval és fennhangon hirdetik is azt az *uj-jövevény* előtt. Ez még nem számolt le az előítéletekkel és félistenként nézi pöffeszkedő embertársát, aki — bár incompetens erre — uton utfélen lovagias becsület-érzéséről disputál és ha ezt kétségbe vonná valaki, úgy elmegy utána a világ végére is, hogy pofokkal, goromba módon reakényszerítse arra, amit a másik naiv-barom nemesak hisz, de mindjárt oszt is.

A kávéházi erkölcsök hiveinek, válfaja között ezeké a pálcma. Persze csak addig, míg egy megtisztult gondolkozású ember ki nem mondja, hogy ez az erkölcs, ez a becsület, ez a jellem ott gyökeresedett a füstös kávéházban és ennék a gyökérnek a hajtását rég befutotta már a füst, amely a feketésbar-na tapétát fedi. Ekkor hallgat a szeladon és egérlyukat keres, hogy mielőbb elmenekülhessen.

Ilyen alakok külön réteget alkottak már Kolozsvárt. Uton utfélen találkozhatni velük, nem ritkán egy botrány keretében, mikor valamelyik szeladon másik társától bizonyos „szennyves“ adósságot kér, amit adott szava

szerint már két hóval ezelőtt kellett volna kiegyenlitenie . .

Burjánzik e faj, mint a dudva s kiirtásra vár, amit a becsületes társadalom hajthat végre . . .

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a „Kolozsvári Ujság“-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harcinosát.

HIREK.

Kolozsvár, aug. 13.

— **Buza-koszorú a királynak.** Érdekes terv foglalkoztatja a a kolozsvári földészeket. Arra készülnek ugyanis, hogy mikor 5 Felsőge a Mátyás-szobor leleplezésére lejön, a város földének legdrágább kincséből, az aranyzemű buza-kalászból koszorút fonnak, s a kolozsvári földészek nevében átnyújtják a királynak. Az érdekes hódolat-bemutató terve derék földészeink körében nagy tetszéssel találkozott. A mozgalom élén a földész-énekkar vezetői állanak.

— **Tűzijáték.** Az Erzsébet sétát felső pihenőjén ma este gyönyörű, káprázatos tűzijátékot rendeznek. A sétát feljárója ez alkalommal az eddigénél több lámpával lesz kivilágítva. A közönség kényelmére a felső pihenőn jégbe hűtött italokat szolgálnak fel és rabló pece-snye is lesz kapható.

— **Iparkiállítás.** Az Iparkiállítás rendező-bizottsága felkéri Kolozsvár iparos polgárait, hogy a kiállításon részvételüket e hó 15-ig okvetlen bejelenteni sziveskedjenek, mert ha eddig kel-lő számú jelentkező nem lenne, úgy kénytelen volna a kiállítás rendezését a napirendről levenni. Jelentkezéseket elfogad az Ipartestület, Simonffi István bizottsági elnök, Hubai Károly alelnök (Mátyás király-tér) Csokonai Vitéz Mihály titkár (Kossuth Lajos-u. 37.) és a bizottság már többször megnevezett összes tagjai.

— **Ének-próbák.** A kolozsvári daloskörök buzgón hozzáálltak, hogy a Mátyás-szobor leleplezési ünnepélyen való közreműködés-re elkészüljenek. Oberti J. B. karnagy nagyban fáradozik azon, hogy az előadandó darabokat oly szabatosan tanulják be, hogy az a legkényesebb mű-értőt is gyönyörködtesse. Naponta két-három próbát tartanak s nagy buzgalommal tanulják a Szöllösy Atilla remek alkalmi cantatáját, melynek szép-

sége derék dalosainkat egészen föllelkesítette.

— **Tolvaj cseléd.** Manapság oly ritka a hü cseléd, mint a fehérholló. Számtalan példa bizonyít ezen állítás mellett, sőt Hunyár Ágnes is dokumentálni kívánta e tényt oly formán, hogy 34 korona összegű pénzé-vel, amint a postára kellett volna tegyen — megszökött. Károsult följelentésére most nyomozatot rendelt el s rendőrség a hűtlen cseléd kézrekerítése érdekében.

— **Eljegyzés.** Ujlaki Bagaméry József, az Erdélyi Bank főpénztárnoka, eljegyezte miskolci Dánffy Jolán kisasszonyt, miskolci Dánffy Dénezs nyugalmazott m. kir. honvédezedes kedves leányát.

— **Mikor a napszámos haragszik** Stefán Juon feleki napszámos tegnap mélyebben nézett a kancsó fenekére a kelletténél. Miután Juon ilyenkor rendszerint haragra lobban, tegnap is dühöngött s mert a járókelők nem akarták respektálni dühét, nekikrontott. Csak rendőri közbelépéssel fékezhetők meg Stefánt, ki most a dolgozó házban fuja ki haragjának benemaradt részét.

— **Világpanoráma.** A szent-egyház-utcai Világpanoráma, a melyet érdekes és tanulságos volta miatt oly szívesen látogatott mindig a közönség, a nyári szünet után megint megnyílik a jövő vasárnap aug. 17. Az első héten egy szép képsorozatot a savoyai Alpesek és a Montblanc lesz kiválóan sikerült képsorozatba.

— **Bejelentett öngyilkosság.** Fiumében a De la Ville-szállóban elsején Winkler Géza 28 éves budapesti lakos szobát bérelt. Hatodikán bejelentette, hogy Czirkvenicába utazik, szobáját azonban visszatérésére megtartja. Minthogy máig semmi hirt sem adott magáról, a szállodasze-mélyzet rendőri közeg jelenlétében megvizsgálta a podgyászát, a melyben három levelet talál-tak. Az egyikben, mely nyitva volt, tudatja, hogy amerikai pár-bajban fekete golyót huzván, a Mária Terézia-mólóról a ten-gerbe dobja magát. A második levél Bazzuman Gézának Buda-pestre és a harmadik Péter Kál-mánnak a földmívelésügyi miniszteriumba van czimezve. Az esetről a hatóságokat értesít-tették.

— **Megugrott fegyenczek.** Tennesseeban az elmúlt hét egyik

éjjelén a nachvillei fegyház foglyai, Hiatt Gus, a híres vas-uti rabló vezetése mellett ki-vülről becsempészett dinamittal felrobbantották az egyik falat. Hiatt Gus két revolvert tartott a robbanás zajára elősiető őrekre mindaddig, míg a tizenhat főből álló társaság legutolsó tagja megszökött a falon támadt rés-sen át, végül ő maga is eltűnt az új sötétjében. Az őrek vé-rebekkel siettek a szökevények üldözésére és be is érték őket. Hiatt és tizenkét társa elmenekült. Egy fegyenczet az őrek golyója ölt meg, kettőt pedig le-fogtak a véredek.

— **Magyar-ellenes botrány Lipik-fürdőn.** A horvátországi Lipi-ken, a melynek fürdővendégei jobbára magyarok, a fürdő-igaz-gatóság németnyelvű plakáton, lampionos felvonulást és társas-vacsorát hirdetett. A menetben résztvett a horvát ifjuság is Cságlies község papja vezetése alatt. Midőn a menet elindult, a horvát suhancok: Abczug a magyarokkal kiáltással nagy botrányt okoztak s megrohan-ták a disz-sátoron elhelyezett magyar zászlót, azt letépték. Bemocskolták és elégették, mi-közben ezt kiabálták: Zsivió Jelasics! Pereat Kossuth! A horvát ifjak köveket és késeket szorongattak kezeikben, hogy az esetleg ellentálló magyarokat leüthessék. Szomorú dolog, hogy nem akadt ott hivatalos ember, ki rendet csinált volna s a ma-gyar zászlót az űrjögők ellen megvédelmezni tudta volna.

— **Letartóztatott leánykereskedő.** A csendőrség Romanescu predeali tanitót, Vély Simon és Schrott Anna temesvári lakó-sokat leánykereskedés miatt letartóztatta. Romanescunál te-mérdek levelet találtak, melyek a leánykereskedésben való bü-nösségét bizonyítják. A leányo-kat száz számra csalogatták ígéretekkel a román határra.

— **Geológusok Erdélyben.** Böckh János miniszteri tanácsos, a m. kir. földtani intézet igazgatója, tegnap Vajda-Hunyadra érke-zett, hogy az e vidéken működő geológusokat meglátogassa. Az országos geológiai felvéte-lekben részt vesznek ezen a vi-déken; Halaváts Gyula főgeológus, a ki Vajda-Hunyad vidé-ken dolgozik, Telegdi Róth La-jos főbányatanácsos, a ki Tövis vidékét és Papp Károly dr. geológusok meglátogatása után Böckh igazgató utba ejti a Fa-eset vidékén működő geológu-sokat is, a kiket Schafarzik Fe-rencz dr. bányatanácsos vezet. Az ország egyéb vidékein dol-gozó geológusokat Böckh igaz-gató később fogja meglátogatni.

Színház és Művészet.

A kis mama. A poétikus, ér-tékes daraboknak mindig meg-van a maguk közönsége. Erről meggyőződni elég, ha részt ve-szünk a Meilhac és Haléwy „Kis mamá“-jának előadásán, mely tegnap is telt házat ered-ményezett. Új volt előttünk Ta-nay-nak Bruck Ferdinándja és új Brigitta is, melyet Tóvölgyi Margit játszott még sok jelleg-zetés vonással és lebilincselő bájjal. Tanay, a rokonszenves vendégszereplő színész olyan légkörben állította elénk a ze-nekomponistát, minőben a szerző intenciója öltött alakot. Mind-végig kedves és diszkrét volt: Miklósi Margit, Dezséti, Palo-tay Piroska és Hegedüs váltak még külön a többiek közül, kik csak ártalmára voltak az elő-adásnak.

Előadás a tanítók kongresszusa alkalmából. Az ev. ref. tanítók kongresszusa alkalmából holnap a rendező-bizottság fölkérésére Megyeri igazgató a kitzűzött da-rab megváltoztatásával Kurucz Feja Dávid-ot Fényes Samu történeti drámáját adatja elő, hogy a kongresszus tagjainak kik testületileg fognak az elő-adáson megjelenni, alkalmuk legyen ezt a nagyhatásu haza-fias drámát meghallgatni.

A postás fiú és huga. Ez az énekes böhözát, melyet három-szor egymásután adtak elő, pén-teken negyedszer kerül színre a czimszerepekben; Kassával és Szabó Mariskával.

Színházi műsor:

Csütörtök: Kurucz Feja Dávid.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szerda aug. 13-án

Tanai Frigyes bucsu-föllépésével:

Váljunk el.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Sardou Viktor: Fordította: Fái J. Béla.

SZEMÉLYEK:

Des Prunelles — — Szakács
Cyprienne — — T. Halmi M.
Gratignan Adhemar — Tanai
Clavignac — — — Tompa
Brionnené — — — Gál J.
Valfontainené — Cserényi A.
Bafourdin — — — Dezséri
Valentin — — — Heltai
Josephine — — Miklósi M.

Kezdeté este 1/2 8 órakor.

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

● teljesen feloszlik. ●

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve

Fü öltönyök — — 2 frttól kezdve

Gyermek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

APRÓ HIRDETÉSEK:

LEVELEZÉSEK.

Róbert. Levele van a kiadóban.

A gerle madár nem csi-csergi oly hévvel szerelme dalát párjának, mint a milyen hü imádója lennék egy szép, de főleg kedves leánynak. A ki páruul szegődni akar, az írjon e lap kiadóhivatalához „Madár” czimen.

Szerelmemmel boldogítanék egy csinos szakácsnét, avagy egy szép szobaleányt. Leveleket „Szerelmem ittas” czimen a kiadóba kérek.

Azon szőke fiu ismerettségét keresem, kit tegnap a Kikkaker kávéházban láttam és akivel szembenéztem. E lap kiadóhivatala kézbesíti majd a levelet. „Fekete szem”.

KINÁLAT:

Fekete asszonyt, kit mult kedden az ipartestület emeleti terméről figyeltem, megismerni óhajtanám. — Őnzetlen barátságot biztosítok pár kegyes szőért. „Szőke lovag” czimen várom levelét a kiadóhivatalban.

Egy jóra való s megbízható iparos, ki három tagu családból áll, egy alkalmas házmesteri állást elfogad. Czim a kiadóba. **Két hizott sertés** eladó a Fellegvári-ut (Sánczalja) 100 sz.

A nagyérdemű közönségnek becses tudomására kívánjuk hozni, hogy **RINDT és DOCZY** mü-asztalosok saját gyártmányu butor raktárukat **megnyitották**

Deák Ferencz-utca 51 szám alatt.

Hol is a n. é. közönség a leggyesze-rübb butoroktól a legdiszesebbig rendkívül olcsó árban szerezhethi be, ezenkívül ajánlják magukat, a n. é. közönségnek

épület, portál, boltberendezés, parketrakás, minden e nembe vágó asztalos munkák pontos és előnyös árak mellett elkészítésére.

Műhely helyiség saját-ház Honvéd-utca 92. sz.

Hetenként

10—12 koronát

kereshetnek munkanélküliek és idősebb asszonyok. Bővebb felvilágosítást kiadóhivatalunk ad.

Legolcsóbb és legdiszesebb hirdetések felvállaltatnak lapunk kiadóhivatalában.

SCHABERL JÓZSEF GUTENBERG KÖNYVNYOMDÁJA

KOLOZSVÁRI UJSÁG

* POLITIKAI NAPILAP. *

Megjelenik minden nap

4—5 ezer példányban.

Telefon 261. sz.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

szerkesztősége

Deák Ferenc-utca

18. szám.

A legcsinosabb

HIRDETÉSEKET

jutányos

árak mellett

a kiadóhivatal

vesz fel.

Telefon 261. sz.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

kiadóhivatala

Deák Ferenc-utca

18. szám.

A mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt „GUTENBERG”

KÖNYVNYOMDÁMAT. Mint tanult nyomdász, egyedüli

elvem volt egészen új könyvnyomdám a legmoder-

nebb követelmények szerint és a legnagyobb szak-

értelemmel berendezni; ezen törekvésem által

azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bár-

milyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek meg-

felelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok *ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és*

nagyobb nyomdai munkáknak legújabb betűkkel, izléses kivitelben való

elkészítését. Szives támogatást kér **Schaberl József** nyomdatulajdonos.

Éladó

A volt két ágyu fogadó és tüzer istálló és vasaló kovács műhely lebontásából kikerülő

építési anyagok fedélfa, deszka,

építési

tégla, ajtók, ablakok, kerítések, kapuk a hely-

színén eladók. Ezenkívül egyéb régi anyagok a közvágóhíddal szemben

anyagok.

levő telepünkön kaphatók.

Erdélyrészi építő társaság.

28 4—5

A bábaságot

sikeresen végezve, azt négy év év óta teljes meglegedéssel

folytatom,

ez uton is kérem tehát a t. cz. hölgyközönség pártfogását. Betegtek kezelését saját házámnál is elvállalok. Teljes tisztelettel

Papp Sándorné,

Lépesó-utca 9. szám. 27 2—*